

Süleyman Dilmen

Çizer:
Cahide Sena Başak

Nergis, yarıyıl tatilini İstanbul'da anneannesinin yanında geçiriyordu. Tatilinin son günüydü. Güneş doğar doğmaz uyanmıştı. Canı sıkkın ya da düşünceli olduğu zamanlarda sık sık başını kaşırdı. Nergis'i o halde gören anneanesi, ona yönelerek:

- Senin için kızarttığım bu lezzetli patateslerin kokusunu almadın mı? Neyin var senin bakayım?

- Bu güzel kokuyu duymaz olabilir miyim sence büyük anneciğim? Fakat benim derdim başkaaa!

- Söyle de öğrenelim.

- **İmmm. Nasıl desem,** dedikten kısa bir süre sonra Nergis: okun yaydan fırlaması gibi **"Sakarya'ya dönmeyi istemiyorum"** deyiverdi!

- Ama yarın okula gideceksin. Okulu özlemedin mi yoksa?

- **Özledim özlemesine de...**

- Eee? Benden ayrılacağına mı üzülüyorsun?

- **Nasıl bildin yaaa?**

- **Annelerin hisleri kuvvetlidir de ondan!**

- Bir kere sen anne değilsin anneannesin!

- **Yavrucuğum anne olmadan anneanne olunur mu hiç?**

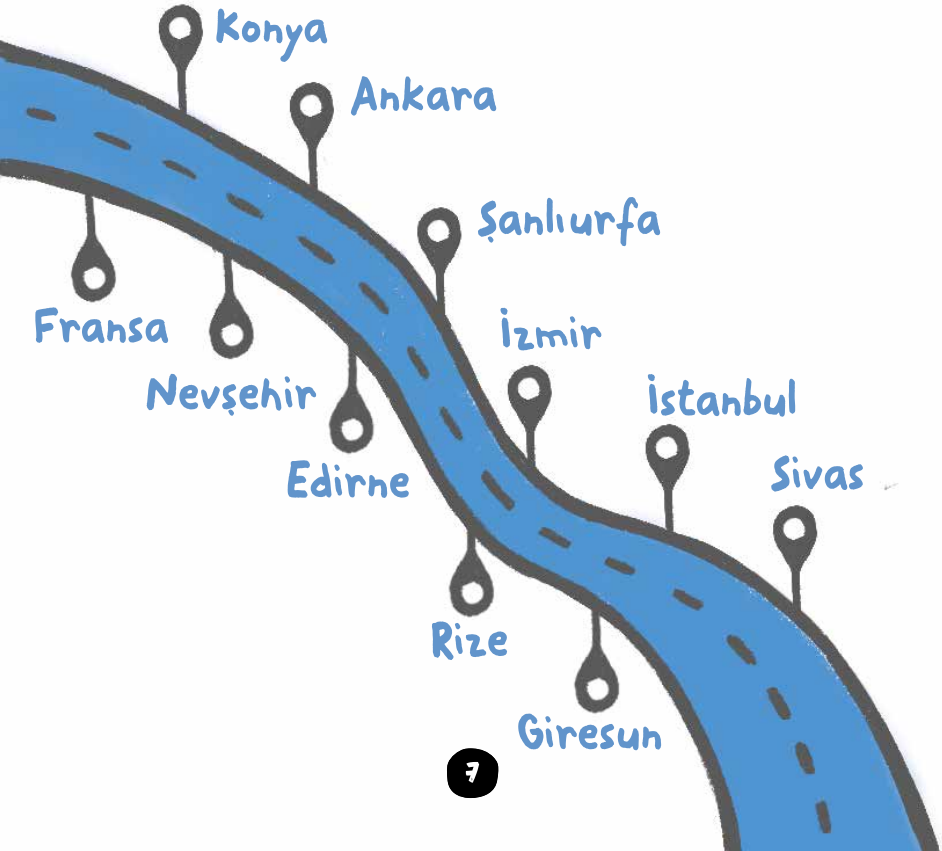
- O da doğru!

- Ne yapalım biliyor musun? Bugün nene torun biraz gezelim.

Sevinçle anneannesinin boynuna sarı-
larak "Sen bir tanesiin veee iyi ki benim
anneannemsin." Karşılığını verdi.

- Söyle bakayım Kâşif Nergis. Nereleri
gezdin daha önce?

- Unvanıma ve ismime layık olacak ka-
dar gezdim. Keşfe çıktığım yerlerin akros-
tişi bile hazır.

- Bu yaşıta ne de çok gezmiş benim torunummm. Seni götürebileceğim yer kalmamış ki!

- **Yaa!**

- **Şaka şaka! Biraz düşüneyim.**

- Büyükanne sen düşünürken ben de en güzel kıyafetlerimi giyineyim.

- Tabii ki yavrum. İstanbul'un Fatih ilçesine gitmiş miydin?

- Gittim tabi anneanne.

- **Peki Mimar Sinan'ın oradaki eserlerini biliyor musun?**

- Bilmez olur muyum? Süleymaniye Külliyesine gitmiştim. Çok güzeldi.

- Aynı ilçede bir eseri daha var, biliyor muydun?

- Anneanne maşallah sen de her şeyi biliyorsun.

- **Tövbe de! Olur mu öyle şey?**

- Rüstem Paşa Kervansarayı mı?

- Bak şu fındığa sen! Orayı da biliyor-muş. Ama o Edirne'de süslü çiçeğim! Top-kapı' Sarayı'nı biliyor musun?

- Duydum fakat gitmedim. Hadi gidelim!

- Harika fikir. Hem keşfe çıkarız hem de gezeriz.

Sevinçten gözleri parlayan Nergis yerinden zıplayıp "Eserlerin fotoğrafını çekebilir miyim?" diye sordu. Anneannesi başıyla onaylayıp "Ama acele etmezsek sadece plan yapmış olacağız," diyerek ortamı iyice şenlendirdi.

Hızlı trenle en yakın durak olan Sirkeci'ye geldiler. Birkaç dakika yürüdükten sonra saray görüldü. Bahçesine girdiklerinde Nergis, sarayın restorasyonda olduğuyla ilgili bir yazı gördü. Hemen anneannesine dönerek, "Restorasyon ne demek anneanne?" diye sordu. Anneannesi şöyle açıkladı:

Restorasyon, kültürel yapıların korunmasını, geleceğe aktarılmasını sağlamak için çürümeye yüz tutmuş bölümlerinin aslına uygun biçimde yenilenmesidir.

Nergis, sarayın bahçesinin duvarlarında çürümeler gördü. Duvarlara yaklaşıncaya çok şaşırdı. İki taşın birleşme noktasındaki bir boşluğa yerleştirilmiş cam bir şişe fark etti. **Şişenin içindeki gizemli kâğıt nedeniyle çok heyecanlandı.**

"Bu kemeri oluşturan taşların ömrü yaklaşık 400 senedir. Bu süre içerisinde bu taşlar çürümüş olacağından, taşları yenileme ihtiyacı duyacaksınız. Yapı teknikleri de değişeceğinden bu kemeri yeniden nasıl inşa edeceğinizi büyük ihtimalle bilemeyeceksiniz. İşte bu mektubum size yardımcı olacak."

Mimar Sinan

Anneannesi torununu karşısına alarak:

- Gördün mü kızım? Mimar Sinan mektubunda bugünün sorunu olan bir konuyu taa o zamanlardan nasıl da çözmüş.

- Çok şaşırdım anneanne, Mimar Sinan ne kadar ileri görüşlü bir mimarmış öyle!

- Evet ben de tam bunu düşünüyordum. Keşfettiğin bu şişe birçok bilim insanının işine yarayacağı benziyor!